

[Tang Sørensen]

Fordelingen af disse 410 pladser på de enkelte lande er nu efter lange og ofte hårde diskussioner endt med, at Danmark skal vælge 16 medlemmer til Parlamentet. Man kan altid diskutere, om dette antal er et rimeligt antal for vort vedkommende eller ej. Men hvis vi giver os til at se på fordelingen rent matematisk, må vi konstatere, at Danmark ikke er blevet forfordelt, idet 16 medlemmer ud af 410 udgør 3,9 pct. af det samlede antal, medens den danske befolkning kun udgør 2 pct. af den samlede befolkning i fællesmarkedet. Vi må derfor konstatere ud fra disse tal, at Danmark har fået sin andel af pladserne i Europa-Parlamentet. At man så fra norges side kunne have ønsket sig, at antallet var større, er en anden ting.

En række partier og organisationer er nu i gang med en forøget kampagne imod EF, og hvad EF står for. Jeg finder det yderst beklageligt, hvis denne diskussion, som må og skal gennemføres nu i folketinget vedrørende disse lovforslag, skal udvikle sig til en diskussion for eller imod EF. Den sag er blevet afgjort ved en folkeafstemning i oktober 1972. Det, sagen nu drejer sig om, er at få EF til at virke på en mere demokratisk måde. Det må være i alles interesse, også i modstandernes, at borgerne i de enkelte medlemsstater får mulighed for at vælge deres repræsentanter ved direkte valg, i modsætning til, hvad der er tilfældet nu.

Man bør nok også gøre sig klart, at selv om vi vælger EF-parlamentarikerne direkte, så betyder det ikke, at vi giver Parlamentet større beføjelser. Vi gør en anden ting, som for os i fremskridtspartiet vejer langt tungere: vi giver den danske vælger langt mere indflydelse på, hvem der skal sidde i Europa-Parlamentet, end vi gør i dag. Den sag vejer for os meget tungt.

Vi finder i fremskridtspartiet, at det er særdeles tilfredsstillende, at socialdemokratiet har været tvunget til at opgive deres forbehold. Her tænker jeg på kravet om dobbeltmandat, samt om at valget skulle afholdes samtidig med, at vi afholder folketingsvalg i Danmark.

I det foreliggende lovforslag er det muligt at indehave et dobbeltmandat, men nu er det op til de enkelte partier og vælgere at afgøre, om dette er tilrådeligt eller ej. Jeg tror, at hvis disse 16 medlemmer skal nå blot lidt i dybden med deres arbejde i EF-Parlamentet,

kan de nok få deres tid besat med dette. Med de korte intervaller, der er mellem folketingsvalgene i Danmark, finder jeg det ikke heldigt, at valget til Europa-Parlamentet skulle følge en dansk folketingsvalgperiode.

I det ene af regeringen fremsatte forslag påpeges det, at Danmark skal besætte 15 pladser, og Grønland skal have 1 plads. I dette spørgsmål er vi ikke enige. Grønland bør i denne sag være ligeberettiget med det øvrige Danmark, således at en grønlandsk stemme ikke vejer tungere end en dansk. Vi finder det ikke særlig heldigt, at et flertal blandt 27.500 vælgere alene kan vælge en repræsentant, når en repræsentant fra den sydlige del af Danmark skal vælges med et stemmeantal, der er langt højere.

Af § 7 i regeringens forslag fremgår det, at alle partier, der er repræsenteret i folketinget, kan opstille til EF-valget. Det synes vi er en særdeles tilfredsstillende ordning. Men så fremgår det af samme paragraf, at partier, der ikke er repræsenteret i folketinget, skal præstere underskrifter, der svarer til 2 pct. af samtlige afgivne gyldige stemmer ved det sidst afholdte folketingsvalg. Efter valget i februar måned 1977 skal man, for at sige det mere præcist, ud at samle 62.126 stemmer. Det finder jeg er et aldeles utilfredsstillende krav.

Foretrækker en vælger en kandidat, fordi han har tilknytning til et bestemt parti, er det selvfølgelig i orden. Men jeg finder det ikke i orden, at de politiske partier forsøger at hindre vælgeren i at gå andre steder hen. Det virker på mig meget udemokratisk. Vi skal ikke være bange for at lade vælgeren få valgmuligheder ud over at kunne stemme på dem, der er repræsenteret i folketinget i dag. Det ville være et rimeligt krav, om man sagde, at der skulle samles det, som valgloven til folketinget foreskriver, nemlig $\frac{1}{75}$ af de sidst afgivne stemmer eller 17.751 underskrifter i dag.

Man skal ikke være bange for, hvad jeg tror visse partier i dette ting er, at lade befolkningen få indflydelse på denne sag. Det hjælper ikke noget, at man fra visse partiers side forsøger at holde visse grupper eller organisationer væk fra valgurnerne i maj eller juni måned. Det er et spørgsmål, som er af meget, meget stor betydning for det danske folk. Derfor må det være vigtigt for partierne herinde, at man giver folket mulighed for at